

12. meunarodna konferencija institucija omubudsmana za oružane snage

26. – 30. listopada 2020.

Konferencijska izjava

Budući da Meunarodna konferencija institucija ombudsmana za oružane snage (ICOAF) ulazi u svoju 12. godinu, ona potiče razmjenu iskustava i produbljuje suradnju između institucija ombudsmana.

Iako je prvotno bilo planirano da domaćini konferencije budu Centar za upravljanje sektorom sigurnosti iz Ženeve – DCAF i Povjerenstvo za federalne oružane snage Parlamenta Austrije u Beču, zbog ograničenja uvedenih uslijed pandemije koronavirusa, 12. konferencija ICOAF-a održana je na daljinu od 26. do 30. listopada 2020., a domaćin je bio DCAF. U središtu konferencije bio je utjecaj pandemije Covid-19 na institucije ombudsmana.

Kao što je to bio slučaj i ranijih godina, konferencija je okupila institucije ombudsmana za oružane snage iz gotovo 50 zemalja. Tijekom konferencije ICOAF je uspio daljnje ojačati svoje djelovanje kao platforma za promicanje demokratskog nadzora nad oružanim snagama, sprječavanje lošeg upravljanja i povreda ljudskih prava.

Ova konferencijska izjava poslužiti će kao kompilacija dobrih praksi o kojima je razgovarano, a ne obveza postupanja ili primjene dane prakse. Svaka institucija ombudsmana ima jedinstven i poseban mandat, stoga sve dobre prakse ne moraju biti mjerodavne za sve sudionike konferencije.

Sudionici izjavljaju sljedeće:

Uvod

1. Na osnovi uspjeha prethodnih 11 Meunarodnih konferencija institucija ombudsmana za oružane snage, održanih 2009. u Berlinu, 2010. u Beču, 2011. u Beogradu, 2012. u Ottawi, 2013. u Oslu, 2014. u Ženevi, 2015. u Pragu, 2016. u Amsterdamu, 2017. u Londonu, 2018. u Johannesburgu i 2019. u Sarajevu, konferencija 2020. godine teži jačanju otpornosti institucija ombudsmana u svjetlu pandemije Covida-19, te povećanju suradnje i razmjene dobre prakse među neovisnim nadzornim institucijama.
2. Uvijekamo da je ICOAF uspostavljen kao važan meunarodni forum za promicanje i osiguranje demokratskog nadzora nad oružanim snagama, sa sudionicima koji dijele zajedničke težnje u pogledu sprječavanja lošeg upravljanja i povreda ljudskih prava.
3. Prepoznajući i da je kontekst svake države jedinstven, naglašavamo značaj stalnog razvoja dijaloga među institucijama ombudsmana u cilju promicanja i zaštite ljudskih prava i temeljnih sloboda unutar i od strane oružanih snaga.

Utjecaj pandemije Covida-19 na oružane snage

4. Iako primarna uloga oružanih snaga poglavito nije odgovoriti na zdravstvenu krizu, odgovor na pandemiju novi je zadatak za mnoge oružane snage, te je velika većina institucija ombudsmana izjavila da su oružane snage pomogle civilnim vlastima u borbi protiv Covida-19 uglavnom pružanjem medicinske i logističke potpore, kao i pomaganjem u održavanju reda i zakona, posebice u sljedećem:
 - a. pružanju logističke potpore (transport, medicinska oprema, PPE, kreveti i kapaciteti za skladištenje)
 - b. distribuciji opreme za osobnu zaštitu (PPE)
 - c. postavljanju poljskih bolnica i osposobljavanju vojnih zdravstvenih kapaciteta za prijem civilnih pacijenata
 - d. dobrovoljnog davanju krvi
 - e. kontroli granica
 - f. pružanju pomoći i policiji u nadzoru nad poštivanjem propisa u vrijeme zabrane kretanja i policijskog sata, te u drugim sigurnosnim pitanjima.
5. Sudionici su primijetili da su brojne druge redovite vojne aktivnosti morale biti obustavljene zbog pandemije Covida-19, uključujući i sve vojne operacije za koje se smatra da „nisu presudne“ (npr. obuka, vježba, operačna uprava,), kao i obrazovanje u većini vojnih škola.
6. Sudionici su istaknuli značaj opreme i zaštite pripadnika oružanih snaga za izvršenje zadataka vezanih za borbu protiv pandemije Covida-19.
7. Sudionici su još jednom ukazali na važnost održavanja bliskih veza sa zapovjedništvom oružanih snaga, i to je zadaća provoditi nadzor nad oružanim snagama u angažiranju za suzbijanje Covida-19.

Utjecaj mjera za suzbijanje Covida-19 na slobodu i prava građana, uključujući i onih u uniformi

8. Konferencija je utvrdila mnoštvo zakonskih i praktičnih mjer, uključujući i izvanredno stanje, koje vlade uvode u borbi protiv Covida-19, a najčešće su sljedeće:
 - g. zabrana određenih vrsta skupova i aktivnosti
 - h. nametanje higijenskih i mjera društvene distance
 - i. nametanje različitih oblika samoizolacije, poluzatvorenosti i karantene
 - j. nametanje policijskog sata
 - k. nalog za nošenje maski u javnom zatvorenom prostoru ili na otvorenome
 - l. zatvaranje određene vrste trgovina i restorana.

Sudionici su ukazali na to da mnoge među ovim mjerama mogu imati implikacije na ljudska prava.

9. Napominjući i da pojedine među gore navedenim mjerama mogu uključivati restrikcije određenih ljudskih prava (kao što je sloboda okupljanja ili sloboda kretanja), sudionici su ponovili da takve zakonom propisane restrikcije moraju biti proporcionalno, pravovremeno te redovito procjenjivane. Nadalje, vlasti moraju objaviti razloge za restrikcije na jasan i nedvosmislen način.

Mora se predvidjeti utjecaj svake zakonske restrikcije i mora izostati samovolja.

10. Uz mnoge odluke koje su donesene pod okriljem hitnih ovlasti tijekom krize uzrokovane Covidom-19, ključno je da institucije ombudsmana nastave nadzor nad njihovom primjenom, tj. da osiguraju u inkovitost, legitimnost, zakonitost i poštivanje ljudskih prava i vladavine prava.
11. Sudionici potvrđuju važnost neovisnosti institucija ombudsmana u osiguravanju u inkovitog provo enja njihovog mandata za vrijeme pandemije Covida-19. Kakve god da su mјere koje vlade uvode u borbi protiv Covida-19, one ne smiju ometati rad institucija ombudsmana i primjenu njihovih ovlasti.
12. Institucije ombudsmana trebaju biti proaktivne u identificiranju potencijalnih izazova i prijetnji u pogledu ljudskih prava za vrijeme pandemije Covida-19 primjenom svojih ovlasti u punom kapacitetu i pronalaženjem inovativnih načina za prevladavanje prepreka koje je nametnuo Covid-19.

Žalbe – razmatranje u vrijeme pandemije Covida-19

13. Sudionici su izvijestili da se razlikuje broj zaprimljenih žalbi od izbijanja Covida-19. Polovina sudionika izjavila je da su zaprimili isti broj žalbi kao i obično; četvrtina je dobila više žalbi nego što je uobičajeno, dok je druga četvrtina dobila manje žalbi nego obično.
14. Suprotno od općih institucija ombudsmana, među kojima je njih trećina izjavila da su imali smanjenje broja žalbi od izbijanja pandemije Covida-19, niti jedna specijalizirana institucija ombudsmana nije primijetila sličan trend. Zapravo, polovica specijaliziranih institucija ombudsmana prijavila je porast broja žalbi.
15. Sudionici isti su da većina zaprimljenih žalbi – ne žalbe pripadnika oružanih snaga u vezi s njihovim angažiranjem za vrijeme pandemije Covida-19 i s rizikom/posljedicama Covida-19, uvjetima rada i tretmana pripadnika i obveznika. U tom smislu, sudionici su ukazali na potrebu osiguranja da rezultat velikog doprinosa oružanih snaga u borbi protiv Covida-19 ne budu lošiji uvjeti za obavljanje njihove službe.
16. Iako nema mnogo sudionika koji su prijavili zaprimanje žalbi građana u vezi s odgovorom oružanih snaga na Covid-19, oni koji jesu kazali su da se žalbe uglavnom odnose na preveliku uporabu sile ili zlouporabu ovlasti vojnog kadra.
17. Sudionici su istaknuli značaj dobrih odnosa između civila i vojske tijekom krizne situacije, posebice onih koji se ti u svakodnevnom životu građana. Pozvali su svoje vlasti da detaljno ispitaju sve slučajeve u kojima je prijavljena prevelika uporaba sile ili zlouporaba ovlasti vojnog kadra. Institucije ombudsmana trebale bi pomno pratiti takve slučajeve.
18. Sudionici su istaknuli da Covid-19 može imati utjecaj na odlučnost i motiviranost građana da se žale. Kako bi se osiguralo da institucije ombudsmana budu dostupne i vidljive građana, uključujući i one u uniformi, potrebno je identificirati sljedeće dobre prakse za vrijeme pandemije Covida-19:
 - a. Bez obzira na trenutačni način rada ureda, institucije ombudsmana trebale bi omogućiti podnošenje žalbi *online*, poštom ili osobno;
 - b. Uz već uspostavljene metode podnošenja žalbi e-poštom ili *online* na službenu internetsku stranicu, institucije ombudsmana također trebaju ispitati mogućnost zaprimanja žalbi putem društvenih mreža. One se mogu osloniti na postojeću praksu korištenja društvenih medija u tu svrhu iz DCAF-ovog priručnika *Social Media Guide for Ombuds Institutions*.

- c. Ovisno o njihovom mandatu, institucije ombudsmana trebaju ohrabriti graane na suradnju s njima, održavati i ja ati transparentnost svoga rada i o uвати imidž neovisnog psa uvara svojom prisutnošću u medijima, posebice u vrijeme povećanog stresa javnosti, kao što je ovaj prouzrokovani Covidom-19.
- d. Mogu suravati s drugim akterima, kao što su parlamenti i sudbena tijela, kako bi educirali graane, uključujući i one u uniformi, o njihovim pravima u izvanrednim okolnostima.

Utjecaj Covida-19 na rad institucija ombudsmana na terenu

- 19. Covid-19 najviše je pogodio aktivnosti koje se odnose na planirani i neplanirani rad na terenu i posjete oružanim snagama. Većina sudionika izjavila je da su morali potpuno prekinuti ovu važnu aktivnost.
S obzirom na mogućnost da će Covid-19 izvjesno vrijeme i dalje biti glavna prijetnja zdravlju ljudi, sudionici su ukazali na potrebu pronalaženja pogodnjeg načina posjeta vojnim kapacitetima, tako da se oni obavljaju uz dodatne sigurnosne mјere, kao što su održavanje distance i nošenje zaštitne opreme.
- 20. Praksa posjeta oružanim snagama u inozemstvu više je pogodna od prakse posjeta u zemlji, a gotovo svi sudionici su izjavili da je ona potpuno prekinuta. Kako ti posjeti podrazumijevaju međunarodna putovanja, koja su znatno reducirana nakon izbijanja pandemije Covida-19, sudionici su se suglasili da postoji velika potreba za nastavkom razgovora o tome kako nastaviti ovu aktivnost u bliskoj budućnosti, s obzirom na to da:
 - a. pripadnici oružanih snaga angažirani u inozemstvu ne bi trebali biti ostavljeni bez neke uinkovite metode kojom se sprječava zabrinutost za njihov status, uvjeti službe i druga pitanja;
 - b. te metode/kanali trebaju obuhvatiti i interne i eksterne mehanizme oporavka/lječenja;
 - c. Covid-19 ne treba utjecati na mogućnost avanja lokalnom stanovništvu da se žali zbog djelovanja međunarodnih snaga na terenu;
 - d. postoji velika potreba za ispitivanjem mehanizama za provođenje terenskog nadzora na daljinu.

Institucije ombudsmana nakon pandemije Covida-19

- 21. Sudionici su kazali da, iako institucije koje predstavljaju mogu imati različite mandate i međusobno se razlikovati, Covid-19 je na sve načine utjecao na vrlo sličan način.
- 22. Suglasili su se da je najveći izazov koji je Covid-19 nametnuo institucijama ombudsmana kako osigurati kontinuitet u radu, a u isto vrijeme i dobro zdravstveno stanje zaposlenika.
- 23. Iako su prošle razlike teško da se primjeni rada na daljinu, sve institucije uspješno su prešle na ovaj način rada i korištenje online komunikacije.
- 24. Stječući sposobnost uinkovitog obavljanja rada u digitalnom okruženju, institucije su povećale otpornost za buduće slike ne događaja.
- 25. Što su strožije mјere protiv Covida-19, mora biti strožiji i nadzor nad njihovom primjenom. Ključno pitanje u radu institucija jest dati doprinos za što veću odgovornost onih koji su zaduženi za provođenje mјera.
- 26. U procesu vraćanja na normalan rad, institucije će imati važnu ulogu u osiguravanju vraćanja svih aktera, uključujući i oružane snage, koji privremeno dobiju drugu ulogu i odgovornost svojim redovitim, zakonom propisanim poslovima.

27. Imaju i u vidu mogunost rezanja prora una u vremenu nakon pandemij Covida-19, institucije mogu poduzeti aktivnosti kojima će spriječiti rezanje prora una, mogu raditi s onima koji odlučuju o prora unskim potrebama i graditi kapacitete svojih kadrova.

Zaključci

28. Sudionici su prepoznali i dali veliku potporu naporima DCAF-a u pripremi i dostavljanju pregleda o Covidu-19 prije početka konferencije. ICOAF poziva DCAF da objavi izvješće koje bi sadržavalo sve ključne nalaze i preporuke iz tog pregleda.
29. ICOAF je platforma za razmjenu informacija, dobre prakse i iskustva među partnerskim institucijama. Prepoznaju i da ICOAF raste – a više od 100 sudionika koji predstavljaju gotovo 40 zemalja na 12. ICOAF-u jest stvarni dokaz tome – ukazuje na potrebu da DCAF daljnje ispita mogu nositi budućih skupova na kojima će se u inkovitoj ati suradnja, npr. u sklopu djelovanja inter-ICOAF i saznanja kako riješiti određene potrebe institucija ombudsmana pojedino.
30. Ono što je već definirano kao potreba za međunarodnom suradnjom ICOAF-ovih partnera jest međunarodna misija (vojni angažman u inozemstvu). Kako je Covid-19 imao veliki utjecaj na mogunost odlaska institucija ombudsmana u inozemne posjete, sudionici traže od DCAF-a da ispita kako se može daljnje osnažiti međunarodna razmjena informacija i iskustava među institucijama ombudsmana u cilju odgovora na izazove, uz istodobno poštivanje svih osobenosti državnih zakona i institucionalnih okvira institucija ombudsmana.
31. ICOAF nastavlja biti platforma za jačanje dijaloga među institucijama ombudsmana te jačanje suradnje i mreže. Na budućim konferencijama nastavit će se širiti i jačati ta suradnja.
32. ICOAF ostaje otvoren za sve relevantne institucije iz zemalja koje nisu sudjelovale u radu prethodnih konferencija.
33. Trinaesta konferencija ICOAF-a bit će održana u Sydneyu (Australija), u listopadu 2021. godine,

Dana 30. listopada 2020.